

WWK 142

san: Hemminki Maskulainen

sov: Johannes Vesterinen

9. Mi-nä vää-rin tein: si-nä ran-gais-tiin. Mi-nä ri-koin: sen e-dest' si-nä vit-sat-tiin. Ja ris-tin-puu-hun.
Mi-nä hä-pi-än tein: si-nä vai-vat-tiin. Mi-nun syn-tein täh-den si-nä pii-nat-tiin.
12. Kuin kuo-le-man kamp-pauk-siin tul-laan, Kosk' se hä-tä mi-nu-a ah-dis-taa. Mi-nun ty-kö-nän' a-
Ann' mie-le-sän pii-nas muis-to ol-la, Sill' mi-nu-a sil-loin vah-vis-ta.

11

ri- pus- tet- tiin. Mi- nun pa- huu- ten' täh- den si- nä kuo- le- tet- tiin, Mi- nun syn- tein uh- riks' si- nä uh - rat- tiin.
 vul- las ol- vo, Kuo- le- mal- las- tur- vak- sen tul- vo, Täält' ty- kös mi- nu- a i-loon vie- ne.